

Szerkesztőségi iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Polák Mór könyvnyom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bármén-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Hazipar-egylet”
és a s.-sztygyörgyi „önkéntes tiszto-egylet” hivatalos közlönye.

megjelenik ezen lap hetem-
kint kétszer:
szombaton és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben láshozordva vagy
vidékre postán küldve:
Egész év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 60 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petítőért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitólír sora 15 kr.

A keleti kérdés.

Sepsi-Szentgyörgy, 1877. január 28.

A keleti bonyodalmaknak békés utoni megoldá-
sához mind kevesebb a remény.

Az orosz kormány ujabb négy hadtest mozgo-
sítását rendelte el s a fegyverkezést lázasan folytatja.
Az orosz hadsereg állapotáról ujabbán következőket
írják: A mozgósítás felette lasan halad. Az orosz hadi-
egységek nem dolgozik azzal az erővel és pontossággal,
mely szükséges. A félgyűres fegyverládák, a fűrés-
porral tömött töltények, a megemelt mondardara
hók, a megfűtött, de foszladozott köpenyek, a papi-
rossal talpalt csizmák ismét napi rendre kerültek. Ata-
lán a hadsereg állapota nem igen kecsegtethet biztos
sikerral.

Konstantinápolyból érkező táviratok szerint a
porta a hatalmak által javasolt reformokat a maga jószá-
nából szándékozik keresztülvinni, s a nagyvezír Szer-
biát és Montenegrót csakugyan felszólította békekötésre.

A porta békülékeny hajlamai azonban egyáltalá-
ban nem felelemlő származnak. Ellenkezőleg, mint egy
közlebbi stírgöny tudatja, a török kormánykörök igen
biznak erejükben, s a jövőben is erőlyes magatartást
készülnek követni. — Jelenleg azon tanácskoztak,
hogy Oroszországtól fölvilágosítás követeltesék a Pruth
mentén gyűjtött nagy csapat-tömegek célja felől, s
együttal az orosz kormány fölcsóllítottassék e csapatok
eltávolítására a határról. Háboru esetén a porta el van
határozva, hogy nem várja be a támadást a Dunánál,
hanem megszálja Oláhországot. Erről Bukarestben már
alaposan értesítve is vannak.

A fegyverkezés folyton nagy erővel folyik. Külön-
sen K-Azsiából tömegesen érkeznek az ujoncok, a föl-
zagtolt mohamedánok seregeseit gyűlnék a zászlók alá.
Maga Syria a múlt év végeig 30.000 embert állított
ki, s még ugyanannyit fog kiállítani.
Holo baba a Muzeireb és Palmyra körüli pusztai beduin
korszakhoz küldetett, hogy a seikkkel nagyobb lovas
hadtestek állítása végett alkudozzék. Az arabok meg-
ígérték, hogy 5000 lovasat állítanak a török kormány
rendelkezése alá.

Fővárosi levelek.

Budapest, 1877. jan. 26.

I.

Tudjátok-e önk azt az adomát, mikor a Bach-
korszak alatt egy ember beleesett a Dunába. Hiába
kiáltozott segélyért, rá se hederített senki. Egyszer
végső kínjában elordítja magát: Eljen Kossuth Lajos;
hát rögtön féltucat rendőr, esze nélkül vágatott ki-
menteni a veszedelmes rebelist.

TÁRCA.

Konstantinápolyi emlékeim.

(Fél-írástott a sepi-szentgyörgyi „Folvaszó-egylet” 1877. évi
január 25-én tartott felolvasási estélyén)

Nagyérdemű közönség!

Tisztelt hölgyeim és uraim!

A véletlen által azon megfizetlenséghez jutván
hogy a felolvasási estélyek ezen legelsőjén is csekély
személyem legyen az a szerencsés, ki a nagyérdemű
közönség előtt felolvassak, bátor voltam erre egy oly
tárgyat választani, mely a jelen politikai események
folytán némi érdekeltséggel bír, s éppen azért kérem
a tisztelt közönséget, elnézéssel lenni annak bírái
iránt s méltóztatson az egészet azon őszinte köz-
szenv kifejezésének venni, melyvel mindnyájan a de-
rök török nemzet iránt viseltetünk, s melyek után át
is térek felolvasásom tulajdonképeni tárgyára:

„konstantinápolyi emlékeim”.

Az egész egy kiszakított lap azon időből,
midőn Magyarország előtt az 1860. és 61-ik években
újra derengeni kezdvén a szabadság hajnala, a nem-
zet ifjúsága mozogni kezdett, s több ezerezer szánk
azok, kik Olaszország szabadságharc terére szánk,
remélve azt, hogy az ottan feltűnt szívérvány le-
ama hid, melyen át hazánk szabadságát egyszerre elérni
sikerül, de melyelyen éppen úgy jártunk, mint a család
fiu Arany János koszorús küllőn „Szívárvány” című
gyönyörű allegorikai költeményében.

De bámi is volt a cél és eredmény, az emiék
nagyessége megmaradt, melynek már-már feladó
koszorujából egyik legszebb nefeletis a török főváros
tündérszerű országában töltött napjaink emlékei.

Országunk nevezem ezen várost, melynek 800
ezer körül levő lakosai roppant területen laknak, azo-

Ily helyzetben leszünk nemsokára ismét.

Midőn a ceglédi küldöttség vonult a budai indó-
házhoz, valaki — állítólag szintén ceglédi — elkial-
totta magát: „Eljen Kossuth”, mire egy titkos rendőr
által areul veretett.

Hát nem vérlázító ez?

A szabad, alkotmányos Magyarországon vagyunk,
vagy pedig egy rendőrállamban?
Alkotmányos minister ül-e a kormányon, vagy
pedig Bach?

Erre bajos a felelet.

Az ifjúsági demonstráció alkalmával lovas ren-
dőrök rohamával erőszakosan kergették szét a békés
tömeget.

És a trieszti hitszegők és a magyar ifjakat na-
rancsossal dobálóknál híre sem volt a rendőrségnek,
sőt a rendőrök maguk is a csőcselékkel tündétek.
Pedig ezek már tündétek, még pedig botrányosan, mi
pedig csak akartunk. És Trieszt is Ausztria-Magyaror-
szágban fekszik.

Huszdikán megérkezik a ceglédi küldöttség s
az ifjúság 33-as bizottsága a vasútra megy őket üd-
vözölni.

Mily botrányoztató látvány!?

Több a rendőr mint a nép s a 33-as bizottság
a szó szoros értelmében körül volt véve fogdmegek-
kel. A ceglédiek arcán, a legnagyobb visszatetszés
tükröződött ezek láttára. Őket, becsteltes polgárokat,
ugy fogadni, mint egy rablóbandát.

Sokan azt mondják, hogy Thaisz, a főkapitány
rosszul értékelte a belügyminiszter rendeletét s ugy
származott e sajnálatos esemény. (Ugy lehet. Szerk.)

Sőt még — ahogy egy pár katona-önkéntes is-
merősim beszélt — szombaton egész éjjel bent tar-
tották őket a kaszárynyában s a budai indóház köz-
lébe 2 zászlóalj katonaságot helyeztek el.

Kitől? mitől felt?

Valóban nem tudja az ember, hogy nevesse-
n, vagy boszankodjék e tulkapásokon és tapintatlansá-
gon. Ha nevetünk, egy az csak keserű mosoly lehet;
mert szomorú dolog egy oly tény, mely a magyar nem-
zet féltékenyen őrzött szabadságára árnyat vet.

Ha ma egy ártatlan jellegt küldöttség ellen Bu-
dapest összes rendőrségét talpra állítja s mozogni alig
engedi őket, holnap szuronyral fog szétkergetni egy
népgyűlést, mely nemzeti érdekeink megvédéséért
gyűlt össze.

És akkor kérhetjük: Magyar szabadság, hol vagy?

Ki helyezte a kormányt a magas polcra?

A nép bizalma!

És mi támogatja azon?

A nép!

Nos, t. olvasóim, s önk mit szólnak ehhez. Azt
hiszem, a „Nemere” nyitva áll azok számára, kik vé-

kon a lankás halmokon és völgyeken, melyekről a
paloták, kioszkok, a kupolás mecsetek, karsu min-
retek ezerei, a cédrusok és cyprusok fájnak árnyiban,
rózsás kertek körül, mint mosolygó fiatal leányok néz-
nek le Azsia és Európa partjairól a tenger tiszta vi-
zébe, melyen a különböző hajók fellebögözött árbocai
futnak és szaladnak.

Hogy némi képzetet adjak ezen város kiterjedé-
séről, csak annyit hozok föl, hogy:

Reggeli 7 órakor érkezünk Várna felől menve
a konstantinápolyi szoros torkolatához, a Bosporushoz
és horgonyt vetetünk delutáni 1 órakor az „Arany
azár” kikötőben Galatha külváros előtt, mely hozzá-
vetőleg közepét teszi a városnak. Pedig amint tudjuk,
a gőzös nem szokott lassan járni. Ezen hintázási idő-
ből pedig teljes félórát vett igénybe „a próféta utód-
jának”, a szultán sereijai (palota) előtti elvonulásunk.

Ez ám aztán a palota! melyet az akkori szultán
Abdul Medzid építtetett a 30-as években és mely
több száz millióba került.

Az egész egy a tengerbe kissé benyuló terasse-on
fekszik. Elöl egész hosszban egy virágos kert van. A
tenger partja taragott kövekkel kirakva, melyen vas-
rácsozat vonul végig, egyik szögletében kis üöl-lép-
csőzettel, melyen át a szultán vagy a hozzá tartozók
ülnek csolnakba.

Ezt láttam magam is, midőn egyszer a hosszú
keskeny „Kaik”-on (török csolnak) „Kadi ken” kül-
városba mentem.

A kis üöl irányában csolnakosom egyszerre
felvonta lapját és ezen szóval: „padisah, padisah!”
mellére keresztetett karokkal a csolnak fenekére bo-
rult, én pedig kissé meghajolva végig néztem, amint
ő felsége még valakitől kisérvé, egy kivont esernyő
árnyában a kerten át csolnakában ült vagyis inkább
feküdt, mert valószínűleg a hatyart képező aranyozott
csolnakban befektve, valami szünyegre borítottak a
csolnak tetejére, és azonnal tizenkét aszercentről hat-

leményüknek szabadon kifejezést akarnak adni épugy
mint néhány budapesti lap, hol egymást érik a polgá-
rok megbotránkozott levelei.*)

Egyet — tudom — mindnyájan éreznek s ez az,
hogy mi volt Magyarországnak Deák s hogy mit
vesztettünk belőne.

De hiába! „Nem minden század szül Cicerokat
és Demostheneseket!”

Nem o.

A „Székely mívelődési és közgazdasági egylet” a kép-
viselőházhoz következő kérvényt nyújtotta be.

Mélyen tisztelt képviselőház!

A székely mívelődési és közgazdasági egylet,
mint Magyarország legerősebb vidékei egyikének a
Székelyföldnek erdőgazdasági ügyekben is képviselője,
ezen hivatásából, valamint a 1876. aug. 30-ki közgyű-
lésen hozott határozatánál fogva is mulasztatlan kö-
telességének ismeri a mélyen tisztelt képviselőházhoz
alázatos kérelmet intézni az iránt, hogy a nemcsak helyi,
de általános országos érdekek által is sürgetesen igé-
nyelt erdőtervény mielőbbi meghozását eszközölni
méltoztassék.

A székely közgazdasági egylet habár alaposan
utaltatna azon általános közgazdasági tényezőkre is,
melyek Magyarország erdőgazdaságának érdekében
használatlanul követelik egy korszerű és az erdő-
gazdaság apóló fejlesztését biztosító erdőtervény meg-
kötését, mindazonáltal jelen kérelmét csupán az általa
képviseelt vidék helyi viszonyaiból eredő következő
tényekkel kívánja indokolni.

A székely nép által lakott vidék termőföldje leg-
nagyobb részben feltétlen erdőterület képezvén, ama
már is köz tudomásulag tulnépes ország részének gazda-
sági életére és megélhetése az erdőkre van utalva.
Ez erdők azonban az utóbbi pár évtized alatt lefolyt
általános gazdasági válság és az országos viszonyok-
ból kifolyólag a népre fokozódva nehezedő terhek
következtében mint forgatható tökét képviselő birtok-
részek igen nagy mértékben és számos helyen a talaj
termőképességének erején felül lettek igénybe véve,
ugy hogy ma, fájdalom igen terjedelmessé lett azon
erdőterületek térfogata, melyek a legkisebb költség-
gel végrehajtani kívánt pászoló erdőkihasználásnak al-
dozatul estek. E területék pedig, melyek a földmiva-
lás semmi más mívelési ágára nem alkalmasak, ha
minél-előbb kellő gondozás, és a föld termőerejének
törökvi kezelés alá nem vétetnek, nem csak mint
gazdasági jövedelmi források, de mint az adóállomány
tárgyai is örökre megsemmisülnek azon szántó és egyéb
gazdasági célra alkalmas más földterületekkel együtt,
melyeken a pusztálkát vált hegyoldalakról lecsapó ár-

*) Nem vagyunk az érzelmi politika emberei. Kérünk le-
hetőleg más irányú tudósításokat.

Szerk.

va a csolnak megindult; a parton lévő katonaság tisz-
telgett és dobbal, sippal zenélték.

A szultáni palotának fő bemenetele a szárazról
van. Egy nagy szabad térről, egy kapu átmenve ottan
láthatni a mellékhelyeket és lakokat, és a bemenet
szemben van azon kapu, mely a „fényes porta”
elnevezést a szó teljes értelmében megérdemli, mert
azon minden van, mit az ujkor köfargazsági műv-
szete feltalált; de mely kaput csak nagy ünnepek,
fejedelmi látogatások vagy nagykövetek bemutatása
alkalmával nyitnak meg.

Itt van azon „mosh” is, melyben a szultán és
udvara minden püenteen (török vásárnapon) nyilváno-
san imádkozik, mely kivonulást látni valóban megpö-
lő.

Legelő arabok vezetnek 20—30 falyergelt la-
vat, utánok mennek az udvari szolgálk és szerencsenek,
azután a gárdának egy osztálya, azután a szultán ma-
ga ritkán gyalog, rendszeren lóháton, a nyeregre sa-
különösen a kantár fényelve, csillogva a drágakövek-
től; utána mennek az udvari méltóságok és a menetet
bezára újból is a gárdának egy osztálya.

Ezen palota háta mögött foglalja el a „háremük”
kertje, melynek belsejét óriási főfák zárják el min-
den kívácsi szemektől, annyira, hogy a háttérben
emelkedő hegy tetejéről is csak néhány magasabb fák
hegyei tűnnek föl.

Ezen hegynek tetejére emeltetett volt egy nagy-
szerű katonai iskola-épület, melyet is midőn készen
volt, a szultán megtekintett, s bár mint mondom, on-
nan a hárem kertjébe belátni nem lehet, szultán ő
felsége mégis annyi fiatal emberre nézve igen közeli-
nek találta és ennélfogva a roppant összegekbe került
épület akkori időben egészen üressen állt.

És itt találom helyén megemlékezni a mohame-
dán népeknek legsajátosabb törvényei és szokásai-
ról, t. i. a nőknek életéről a háremben.

(Vége következik.)

és vízmosások szabályzatlan helyzetükben kényők ked-
vök szerint üzik pusztításait. Hozzá járul mindehez
még az is, hogy a faanyagok uszítására és utajozá-
sára alkalmas folyók és patakok mikénti használhatása
törvényesen szabályozva nem lévén, e körülmény az
erdőhasználat célszerű gyakorlása- el számos akadá-
lyokat gördít s e mellett a utajozást teljesítő mun-
kás népet is tetemes költséggel és idővesztéssel terheli.

A székelyföld lakosságának közti munkaképessége
legkülönböztetve az erdei munkák végzésében és erdei
vagy faipar gyártmányok készítésében állván, az er-
dők elpusztulásával vagy a felhasználásra alkalmas
állapotnak kiméletlen faüzérek részéről, az erdő fel-
újítását teljesen figyelmen kívül hagyó s napjainkban
is folyamatban lévő rohamos felhasználása által, ezen
ország rész lakossága munkájának érvényesíthetőségétől
s ezzel ügyszóval mindennapi kényerétől fosztatik meg.
De nem kevésbé van marhatenyésztése is veszélyez-
tetve azért, hogy a fakészlet felhasználása előtt ok-
szerűen igénybe vehető jó erdei legelő helyét, az új
erdő nevelésének elmulasztása következtében, sziklás
és vízvezégy kopár hegyoldalak váltják fel.

Az előadottakban röviden jelzett körülmények
meggyőződésszerűen szerint eléggé élénken indokolják a
m. t. képviselőház-előtti is bölcsen ismert azon szük-
ségesseget, mely az erdőtörvény sűrűs megváltoztatását
kivánja. Tiszteletteljesen kérjük azért a m. t. képv-
előházat, miszerint a magas kormány figyelmét felbírni
mellőztetné arra, hogy a tudomásunk szerint már 9.
év óta kész erdőtörvényjavaslatot alkotmányos tárgya-
lás végett mielőbb a képviselőház eléterjeszse.

A székely mivelődési és közigazgatási egylet
névén:

Budapest, január 12. 1877.

Buzogány Áron, s. k.
az egylet titkára

Hajós János, s. k.
az egylet elnöke.

Thury György meggyilkoltatásának bűnpere

a kézdi-vásárhelyi királyi törvényszék előtt
1877. január 26-án.

Az azon napon megtartott végválgyalnál elnö-
költ királyi törvényszéki bíró Mátéfy Károly,
bírák: Balogh Izra és Comancsán Sándor
kir. törvényszéki bírák, jegyző: Székely László.
A királyi ügyészséget Kabós Sándor képviselte.
Védők: Tóth Mihály és ifj. Szabó Dániel
ügyvédek.

A törvényszéki terem meglehetősen szánu hallga-
tósággal telt meg. Délután 10 óra volt, midőn a bi-
rósság megjelent a előlül a szokásos figyelmeztetés
után a jegyző felhívta a bűnpere tárgyának kiküldtá-
sára. Ezután ügyész a gyilkossági esetnek rövid
válatát adván, a tett követésével málnási Botos
Zsigmond és Kocsis Mihályt és mint bűn-
társukat szintén málnási Orot Istvánt vádolja;
kéri ellenük a végválgyalást megtartani.

Mindhárom vádlott az ellenük emelt vádat nyu-
godtan hallgatta, anélkül, hogy rajtuk legkisebb meg-
illetődés észrevehető lett volna.

Először a tanúk számbavétele után azokat fel-
hívja, hogy távozzanak a mig rendre beosztottait fog-
nak; a vádlottak közül egyedül Botos Zsigmondot
marasztja meg, a más kettőt az örök kikisérők, s kez-
detét veszi Botos Zsigmond vallatása.

Botos Zsigmond szálás és vállas, képre nézt jó,
mondhatni talán szelíd kinézetű fiatal, nőtlen ember,
26 éves, ev. ref. vallású, feddhetlen előélettel; olvas-
ni, írni nem tud; tartózkodik a szülői háznál. A hozzá
intézett kérdések után azt vallja, hogy: a múlt évi
jan. 14—15 ike közti éjszakán Málnásán történt gyil-
kossági esetről ő csaknem egy óvig mindig azt állí-
totta, hogy mitsem tud, de közeléből mindent kival-
tozt; s megmondja most is: A dolog úgy történt, hogy
a gyilkosság megelőzött esetről ő a Kocsis Mi-
hály társaságában a Thury ur családjától ruhadarab-
okat kért, hogy maszkuráknak öltözködhessenek; kap-
tak is s még az nap a gunyaktól vissza is vitték,
de nagyon késő lévén, nem volt már alkalmuk, hogy
a családnak ezt a szívesseget megköszönjék, midőn
másnap a gyilkosság napján ketten, már t. i. ő és
Kocsis Mihály a falu kocsmájában találkoztak s meg-
állapították volna, hogy holnap együtt menjenek az
erdőre, 10—11 óra közt haza felé mentek s midőn a
Thury ur kis utca felőli kis kapuja elébe értek volna,
ő azt mondá Kocsis Mihálynak, hogy nézzenek be,
láthá az urak fenn lennének, s a maszkura gunyát
köszönjék meg. Erre ő a kapun, mely azelőtt is soha
betéve nem volt — belépett, utána Kocsis s együtt
mentek a konyhasajtónak, melyet nyitva találtak, s
a konyhába lépéven, ott a spaarhebel mellett állt vádlott
Orot István; őle kérdeztek, hogy lefeküdt-e már?
s minekutána ez azt mondotta, hogy igen s töltök
kérdezte volna, hogy nem tudnak-e valakit, a ki Szt.
Györgyre menne? neki egy levelet kellene átlatadni,
s hogy ők azt mondták, hogy ők senkit sem tudnak,
ő, Botos egy papíros szivart csinált s aival mentek
ki a konyhából, s onnan Orot a kis kapuig őket el-
kísérte.

Egymás szomszédságában lakván, együtt mentek
haza ketten ő, Botos és Kocsis Mihály. Midőn házuk
kapujához értek volna s ő, Botos jó éjszakát kívánt
Kocsis Mihálynak s töle elbucszott, utóbbi megállítá
s mondá: „Tudod mit mondanék neked? je velem,
menjünk, üssünk vagy kettőt arra a vak tolvajra!” —
Botos figyelmeztette, hogy hagyjon fel szándékával,
ugyis kitűdődik s életével fizeti meg. Erre azt felelte,
Kocsis Mihály: „No, ha nem jössz, egyedül is megte-
szem;” s az égre tekintvén folytató: „most az isten

is aluszik; megyek s kiűtöm azt a 10 pengőt a fe-
jéből!”

Ezzel ő, Botos bement a telktükre, de hallotta,
hogy Kocsis is saját kapuján be-, s így hazament. —
Botos a marháknak enni adott s midőn épen a lak-
házba lépni akart volna, hallá a szomszédkapu csatta-
nását, mire ő az utra kinézett s szép holdvilág lévén,
látta, hogy szomszédja Kocsis Mihályt valmit a hóna
alatt takarva azon irányban megyen, a merre Thury
ur lakott.

Ő, Botos visszaemlékezvén Kocsis Mihály előbb
nyilvánított szándékára, megboradt, bement a háza
s elaludt. Noha az előző este abban egyeztek meg,
hogy együtt menjenek az erdőre, ő mégis egyedül
ment, még pedig meglehetősen későn s már ott találta
Kocsis Mihályt s ennek apját Kocsis Józsefet. Mind-
ketten azzal fogadták, hogy mi hír a faluban? s minek-
utána ő azt bizonyította, hogy semmi, úgy vallja be
Kocsis Mihály, hogy: „ha csak ördögbe nem változik,
föl nem kel, kettőt ütöttem rá, de elég volt!” s ke-
zében levő fejszéjére mutatta, hozzá tévé: „Nő Zeiga,
kivüled s az istenen kívül senkisé nem tudja a dolgot;
de ha elárulsz, vége neked, megbeszulom még halá-
lom óráján is!”

Kocsis Mihály e fenyegetéstől tartva, hallgatott,
nem vallott, de végre is látva, hogy maga-magának
gyújt meg csak a baját, megmondott mindent a mit a
dologról tud.

Először egy fejszét és zsebkendőt azon kérdéssel
mutatott meg vádlottnak, hogy ismeri-e azokat? mire
azt feleli, hogy a zsebkendő sajátjának lenni ismeri,
melyet azért vettek el tőle, mert voltak vérfoltok
benne, a melyek pedig onnan eredtek, hogy favágás
közben kezét meghoraszolván, s e kendővel törölte.
A fejszéről azt tartja, hogy talán az ővé, de annyi
bizonyos, hogy ez nem az a fejsze, melyet előtte Ko-
csis Mihály az erdőn felmutatott, hogy avval gyilkolta
volna meg Thury urat.

(Vége következik.)

Nyilt kérés

Háromszékmegye közigazgatási közgeihez.

A közelebbi években közigazgatási reformok
gyanánt hozott intézmények a megyei közgyűlés, kö-
zigazgatási bizottság és a törvényhatóság tisztviselői,
sőt a végrehajtó hatalom képviselőjének önkormány-
zatunk terén jogos hatáskörét illetőleg is a nézetkü-
lönbségek tágas terét nyiták meg.

Mig az én és társaim fogalma szerint municipá-
lis jogkörűnk sarkkövét épen a tisztviselői eljárásai,
a törvényhatóság közigazgatási feletti ellenőrködés s
a törvényhatóság közterhek s közmunkák feletti intéz-
kedés képezi és az 1870. 42. i. c. 43. §. c), b), l) a
több pontjait fenntartottak hiszem a h és l) pontok
érvényesítésére irányzott indítványaink felett a me-
gyénken uralgó többség a folyó év január 13-iki köz-
gyűlésen is napirendre tért, és ugyanazon közgyűlés
folyama alatt a törvényhatóság közlekedési vonalok
felett: a k. i. b. előterjesztésének bírálata s megvál-
toztatására hatáskörünk kérdésessé sem tétetted, de a
közmmunkák jelentékeny terhesbítését és ránk, de nélk-
künkön önkényi felosztást épen közgyűlésünk napján
rendelet uton keresztülinni tisztviselői hatáskörbe
ragadtva: néhány nap előtt Háromszék némany köz-
ségekben főispán ő méltóságának alispán urhoz inté-
zett 13. sz. és jan. 13-án kelt rendelete másolatilag
küldetett ki, mely hivatkozva m. kir. közmmunka-minis-
ter 20 240/1876. sz. leirataira, melyben fontos állam-
érdekből a Brassó Sepszi-Szentgyörgy-csikseredai és
Csik Szereda kézdi-vásárhelyi utvonalaknak a megye
összes közmmunka-erejének felhasználásával tökéletes
jó állásba hozatala rendeltetik; ezen utvonálnak Al-
Dobolytól Bükkszádig és Kászonról Kézdi-Vásárhelyig
terjedő részét 3 város és 13 sepi-széki s néhány
Felső Fehérmegyéből idecsatolt községek földmívelő
polgáira osztva fel, minden igavonó marha után 2
kubméter tört kő vagy rostált kavicsnak saját költsé-
gükön beszerzése és február 3-ig a helyszínrre szál-
lítása kényszereszközökkel fenyegetés mellett köve-
tetetik.

Ugyanazon rendelet más pontjában az idézett
miniszteri rendelet tulzárnyalásával és minden indo-
kolás nélkül a Sepszi-Szentgyörgyről Réty felé eddig
nagy részben Sepszi-Szentgyörgy várost terhelő utrészt
az Ölt hídjánál kezdve Sepszisek néhány községeire
önkényileg áthárítva, hasonlóan tört követ vagy ros-
tált kavicssal ingyen teljesítendő kényszermunka ut-
ján követelt eddigi elhanyagoltságából kellő állásba
hozatni.

A szolgabíró urak ezen rendelet másolatát hát-
íratozva, foganasítását drákok szigorral rendelik a kö-
zségi előljáróságoknak.

A Brassó-csiki vonalak l'amerékü fontosága
nem új s nem meglepő nekünk, mert tudjuk azt,
hogy évek előtt már az államutak soraisa felvétele
közlekedési miniszterium által ajánlván volt s már
1870-ben egy hadügy s közlekedési ügyi bizottság
csak az Ilyefalva-Sepszi-Szentgyörgy közti részen az
utak magatására és vízvezető árúkra 1400 frt ál-
lamsegélyt véleményezett és ha már az mindaddig meg
is tagadtatt, sokkal élénkebb székely fajunknak köz-
ügyek iránti buzgalma, mint hogy sulyos terhelte-
sekre is az állam magasabb érdekében készséggel ne
vállalkoznék, s kétkedni nem lehet, hogy ha a jan.
13-iki közgyűléstől el nem titkoltatik, ott is alkotmá-
nyos uton megszavaztatott volna, még pedig a k. mi-
niszterium méltányos intézkedése értelmében a megye
összes közmmunka-erejének felhasználásával, és egy a
rendkívüli körülmények által igényelt rendkívüli teher

a testvéries egyenlőség és méltányosság szerint meg-
oszolva, annak sulya alatt nem roskadt volna le senki,
sőt a kívánt rövid idő alatt a célnak megfelelni a na-
gyobb erő képesebb lett volna, mig így az a legjobb
akarat mellett is igen kétséges, mert követ és kavi-
csot ily téli fagyban csakis bányákból vehetni, arra
pedig földmíveléssel foglalkozó gazdáknak sem képes-
sége, sem munkálási eszközei nem lévén, mindenki
kénytelen az ily munkával foglalkozóktól pénzen vá-
sárolni azt, hasonlóan; ily időben a jobb gazdák nagy
része értékesebb ökreit nem veszélyeztetve, a köh-
dásra fuvarost keres és egy halom 5—8 frt költséget
okoz s így olyankor, kiknek alig 100 frt tiszta jöve-
delmü birtoka mivélésére 6 igás marhája van, a jelen
sulyos adók mellett ily gyakorlatlan önkényeskedés
30—48 frt készpénz vagy annyi értékű munkateher
szaporítást okoz. Sőt épen azért, mert a rostált ka-
vics vagy kő beszerzésére mindenki csak néhány vál-
lakozóhoz folyamodhatik, arra ily rövid idő alatt
kétszeres áron is egyik vagy másik képtelen leend.

De mit mondjak a Sepszi-Szentgyörgy-rétyi törv-
hatósági utvonálnak az eddig is tulterhelte községekre
önkényi áthárításáról? Annak taglalásába bocsátkozni
valóban nehéz s mert látom azt, hogy az uralgó többsé-
ggel rendelkező tisztviselő urak hatalma nagy s ha-
talmaskodásai ellen nincs hova folyamodni, saját jobb
érzelmeikhez fordulok s kérem: ne tettözzék ily mélt-
atlan teher-felosztásokkal a most is elviselhetetlen su-
lyos helyzetet s gondolják meg azt, hogy habár 25
község tulterhelésre a megkímélt 100 községből tá-
mogatókat szerezni sikerült is, de a csekély birtokos
székely családoknak tulságos terhek nyomása alatt
összerokadásra valódi nemzeti csapás. — Azért újból
kérem: hagyjanak fel a Szentgyörgy-rétyi utvonálnak
államérdek alá csempésztetével és az Al-Doboly-bük-
szádi s Kászon-vásárhelyi vonalakat csináltassák a mi-
niszteri rendelet szerint a megye összes közmmunka-
erejének felhasználásával, vagy ha ezt (föltett nép-
szerűségük veszélyeztetése nélkül) nem tehetik, esz-
közöljék a tulterheltek pénzkiadásainak államadóba
beszámitását.

Kilyén, 1877. január 25.

Székely Gergely,

Iskolai bizonyítvány az előjárók számára.

Olvasám a „Nemere” idei 5. számában, hogy K.
Vásárhelytől minő pontosan méltatják ki a tanítóók fi-
zetését; e dícséretes állapot meg van Barátoson is, a
tanítóók folyó tanévre még nem kaptak egy garast is,
sőt a tantól évről is van egy kicsi baj-maradék.

Olvastam továbbá az „Ellenőr” tavalyi 350 szá-
mában ezen atább idézendő sorokat:

„Itt az egyes községek, melyek államsegélyre
támaszkodnak elkészítik évenként az iskolai szükség-
letet ellátó költségvetést, az illető tanfelügyelő
utján felterjesztik az oktatástügyi miniszteriumhoz, mely
költségvetést a szükségeltetett adatokkal együtt átvisz-
gálva az illető miniszteri szakosztály, az általa meg-
állapított összeg utalványozása mellett visszaküldi a
folyamodó községnek. Hát azután mi történik? A köz-
ségek rendszeren kiveszik az adóhivataltól iskolai ille-
tőségüket, s el is költik. Hogy aztán a költségvetés-
ben szerepelt 5%-os adó a tandíj behajtatott-e, a ta-
nítóók fizetése rendszeren kiszolgáltattott-e, és egyéb té-
telekre a fölvetel szerint költöttek-e el a pénz: arról
senki sem felelős, arról senki sem bír tudomással. Én
az 5%-os adó és tandíj felhajtásáért, mely iskolai szük-
ségletünk fedezeti összegből mintegy 200 frt teszen,
beirtam minden második hónapban egyszer a tanfel-
ügyelőséghez, ez ártit az alispánhoz, az alispán a köz-
ségi előljáróságához, ez így ment három esztendőn ke-
resztül és az 5%-os adó, s a tandíj, mely csupán 40 krt
teszen fejenként, soha sem volt behatva, a pénztárnok
soha sem volt számoltatható.” Ezt rólunk írták az
utolsó betűig.

Hát a községi faiskolákra nézve hogy állunk?
Nem jobban, mint a többi iskolai ügygyel. A kormány
tart nagy fizetés mellett nálunk is egy miniszteri biz-
tost; ez kéri a felvilágosításokat, küldi a rendeleteket
már több év óta s mind amellet a faiskolák ügye
semmit sem mozdult, a kijelölt helyek kerítés nélkül,
liba, malac ott tanyáz, legelők mint voltak ezeltől.”
Ezt is rólunk írták mind egy szálíg, nem tanító írta
ugyan, de azért mégis ez iskolai bizonyítvány az elő-
járók számára.

Meg vagyunk fogva! Miniszter urnak 1876 évi
december 19-én 29879 sz. a kelt rendeletével a ba-
ráti községi iskola 187%, évi fenntartási szükségletei-
nek részbeni fedezésére 476 frt államsegély engedé-
lyeztetvén, utasítottat a k.-vásárhelyi m. k. adóhivatal
hogy ezen összeget az iskolázás elnökeinek szabály-
szerűen kiállított s a tanfelügyelő ur által láttamozott
nyugtájára számadás kötelezettsége mellett fizesse ki.
— De az iskolázás elnöke által kiállított nyugtát
a tanfelügyelő ur csak azon esetben fogja láttamozni
s így a pénz az illető helyen csak úgy fog kiadatni,
ha az iskolázás a lefolyt közelebbi három évről kel-
lően okmányolt számadását előbb beteszerzi.

Borzasztó! a szegény pénztárnok nem tud szá-
madolni — azaz, hogy tud számadolni, csak a száma-
dását nem tudja beteszerzeni, mert a kis bíráló még
nincsen tisztába jöve abban az átkozott 5%-os adó és
40 kros tandíj dolgában. A kollektor késlelteti a bírót,
a bírő késlelteti a pénztárnokot, a pénztárnok késlelteti
a tanító fizetését, a tanító fizetését, a tanító fizé-
tése éhezeti a tanítót, de a tanítónak nem szabad az
iskolát késleltetni, ezellomleg éhezetheti. Ő magas ka-
matra kérjen kölcsön pénzt, ha kap, aztán éljen úru,

vasat levegővel, azt kap és tanítson jó kedvvel, de azt hol kap!

Rettenesen szép! A fizetés betiltás nem fáj az előjárónak, a kinek nem fáj, annak nem fáj. A bíró hallgat, a pénztárnok is hallgat, de a tanító jajgat — ő bűnhődik a más hibájáért.

Jó helyt kezdik a baj orvoslását. Így nagyon jól eltalták — a szarva közt a tögýt.

Bibó.

Sepsi-Szentgyörgy, január 29.

Tisztelt szerkesztő barátom!

A „Nemere” idei 8. számában „Egyébről beszél Bodóné, mikor a bor árát kéri” cím alatt, „egyik tag a közigazgatási bizottságból” aláírással a tanfelügyelő urnak egy szerencsétlen protektora, elég vakmerő álnév alatt hivatalos eljárásom hűségét gyanúsítani.

Miután ez oly merész eljárás, mit megtorlatlanul hagyom nem szabad, ennél fogva felkérek tégedet, ezen levelemet közre adni.

Hogy a f. évi januárhó 4-én tartott közigazgatási bizottság gyűlésén a k. tanfelügyelő jelentésének felolvasása után keletkezett vita következtében a jegyzőkönyv 21. pontja alatt ez áll:

„Felhivatván, miszerint jelen jelentés csak statisztikai kimutatásokra szorítkozik, felhívjuk, hogy jövőre névze az iskolákban szemlélt állapotokról is személyes meggyőződése és tapasztalata szerint emlékezzék meg.”

Mire is tanfelügyelő urnak azon kijelentése, hogy habár eddigi irodai elfoglaltsága miatt az iskolák látogatását nem eszközözhette, de jövőre névze azt is teljesíteni — tudomásul véteket.

Hogy ez így volt, arról kezeskedik a jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldött bizottság aláírása, s azt hiszem a bizottság minden tagja is.

Mi illeti a munkát feljlesztését kísérő feliratot a főméltságu vallás és közoktatásügyi miniszter urhoz, ezt a tanfelügyelő ur csakis másnap, vagy harmadnap terjesztette be elnök ur ő méltóságához, melynek sokat ígérő frázisai után, igen is én, a hitelesítő bizottság minden tagja előtt stílizáltam belé azon határozat jelzését, hogy felhívta a tanfelügyelőt, hogy az iskolákról személyes látogatása által is szerezzen tapasztalatokat stb.

De kitűnően a jelentésnek még azon hiánya is akkor, hogy az csak 96 községről szól, holott Háromszék megyéhez jelenben még 4 város és a volt felső Fehérmege két járásának még 16 községe tartozik, erre másnap azt felel, hogy: csak a régi Háromszék községeiről van itt szó, mert egy miniszteri rendelet akként határozta meg, s azon kérdésre, hogy hol van azon magas miniszteri leirat? azt válaszként, hogy: oda lenn irodájában az irások között — mely jelentés következtében, a hitelesítő bizottság határozatából a jelentés bezárásával oda tetetett az is, hogy ezen jelentés kizárólagosan a régi Három- és t. e. Miklósvár-székek területéről szól. . . .

Ez így történt! . . . És ennek kijelentésével tartoztam Háromszék megye közönségének tisztelete iránt. —

Mi a névtelen cikknek gyanúsító kifejezéseit illeti, erre névze kijelentem, hogy nincs sem idom sem szándékom itt láthatlan ellennel küzdeni, hanem felkérek téged úgy is mint loyális embert, úgy is mint felelős szerkesztőt, a neveztem álnév alatt megjelent cikk írójának nevét nyilvánosan megnevezni, hogy az ilyen hivatal és magának a tanfelügyelőnek is ártó, rossz akaratú védként az illető törvények útján helyre utasítani lehessen.*)

Horráth László,
főjegyző.

Kaszinó bál.

Kézdí-Vásárhely, 1877. jan. 28.

A k.-vásárhelyi olvasó-egylet, vagyis a modern literatura szerinti társalgó kör f. év jan. 27-én tartotta meg. rendes fényes ünnepélyét Carneval hercegnek a milliárd mécses fényűzőnétől brilirozó urolma iránti mély hódolatának nyilvánítása végett.

Hogy a K.-Vásárhelyt rendezni szokott elit-e bálok ezen nemes célú együletnek a bálja, arra bizonyították a mult, de legegzeletársabb bizonyítéka a jelen.

Báldosított tollam zavarban van mit írjon le a vidéki és helybeli ifjúságnak e nyilvános rendez-vous-áról, a fényt, vagy az elbűvölő szépségeket, avagy a remek öltözékeket? melyek itt mind oly tündöklően szerepeltek . . . hadd nemuljon el e gyarló phantasia szűlte glorificatio.

Már 9 órakor az aesthetika principiumai szerint dekorált tórt helyesen megöltő a díszes közönség, s eoipso felültte aranyos sátorát a vidorságt, jókedv és pezsgő öröm mosolygó genusa, s hullatni kezdék szirmaikat a tánc édes hervultének rózsái.

Bálgányának rendező bizottság Fejér Lukácsné urasszonyt nyerte meg, ki igen lekötelezte az elegáns publikumot előzenekénysége által.

A hölgy kószoru proeminens ékeit képezték, a bájos és szelleműs Benedek Zsuzsa rémeszin selyemben impozáns ékítéssel, rózsaszín fejdíszszel, Pethő Mari zöld selyemben, Kun Irma rémeszin selyemben, Bodó Anna, mindnyájan Torjárdi, Fejér Károlyné vadgalambszin selyemben, Fejér Tini, Zajzon Lázárné, Hankó Gizella stb.

*) Sajtóperen kívül az „Egy bizottsági tag” megnevezését a discretio tiltja.

Phoebe már ágyából felkelt, midőn Terpsichore tanítványai a Morpheus karjai közé távoztak.

A jótékonyaság szelleme is meglehet elégedve, mert az egylet tökéje nem csekély összeggel gyarapodott.

Themis fia.

K. Szentlélek, 1877. jan. 23.

Tekintetes szerk. ur!

Az „Erdélyi Egyházmegyei Értesítő” 23 ik számában olvasánk egy áltárgyletre felhívást, mely nem csak Háromszék megye hitbuzgó fiait és leányait hozva intézve, hanem összes kis hazánk minden jóra törekvő egyéneire.

Alattírtak a már megpendített fűvös eszme életbeléptetését és annak éhletését szívökből ohaítván Kézdí-Szentléleken jelen hó 20-án egy zártkörű táncvigalmat rendeztünk, melynek jóvedelmét a háromszék megyei „oltáregylet” javára kívánjuk adni.

A remény ugyan, mely nagyban kecsgetett jóra törekvő lépésünket nem valami busásan fizeve; de megnyugtató azon tudat, hogy ha kevéssel is, de tisztá jó szándékból kívánjuk az „oltáregylet” éhletését — Ezennel tehát a nyilvánosság előtt tudtára kívánjuk adni az áltárgylet nevét a jó tettek által megörökített — melyen tisztelt elnökének, hogy 18 ft 76 kr-ral járunk a szent célhoz.

Bátrak vagyunk gyenge sorainkban megköszönni t. Kovács Péter helybeli kereskedőnek jó szívöből ingyen tett világítás és egyéb apróbb költségeit. Nem különben szentkatolnai lelkész és kantai gymnaziumi igazgató uraknak szives részvételüket.

Mészáros Péterné,
jegyző.

Kovács Péterné,
elnök.

Legujabb.

Az orosz déli hadsereg főhadiszállása még Kisevben van, azonban, — mint egy távirat jelenti — egész csöndben már történeken intézkedések az átköltözésre Moldvaországba, Jassyba. A moldvai határon az átélő oroszok semmi akadályra sem találak. Több hírlap hárctéri tudósítója már szintén átköltözött Kisevbe Jassyba, így pl. az angol „Standard” és „Daily Telegraph” levelezői is.

Egy brody i stűrgöny szerint az orosz csapatzállítások ismét óriási mérvet öltének, úgy, hogy a vasutakon a teherforgalom ismét meg fog szűnni; a társulatok csak a már eddig el fogadott árukat szállítják el, új szállítmányokat nem vehetnek át.

Egyveleg.

Körmenet volt X. városban, régi szokás szerint a tanuló ifjúság megjelent. — Egy ifjú nem talált magának pártját és a soron kívül cammogott.

Hát neked számar nincs párod? — rivalt rá a gyöngéd tanító.

Nincs bizony tanító ur — volt a válasz.
Akkor jöjj velem!

Civil: „Tudja-e Führer ur, hogy ezentul nem esznek többé prófontot?”
Führer: „Hát mit?”
Civil: „Programmot!”
Führer: „Hogy-hogy?”

Civil: „Ugy, most többé font nincs, hanem gramm, s eszerint nem pró font, hanem pró-grammot fognak enni!”

Egy beteghez, ki mindig orvosi könyvek nyomán gyógyígtatá magát, így szóltott egykor Hufeland: Vigyázzon ön magára, mert egykor bizonyosan valami sajthiba következtében fog meghalni.

Vizsgálat alkalmával a tanító mondá egy gyermeknek: „Nevezd el egy tárgyat.”

A gyermek sok gondolkodás után felel: „A kutya.” — „De egy élettelen tárgyat,” kérdé ismét a tanító. Hát egy döglött kutya, volt kitűnő felelete a gyermeknek.

Zenónak egyszer azt mondták, hogy a szerelem nem illik a bölcseshez. Ha az ugy van, felele Zenó, igen sajnálom, hogy a szépek csak a bolondoktól szeretnek.

Ezek a doktorok mégis lelketlen emberek komámasszony, záp fogom kihuzásáért egy egész forintot kellett fizetnem; mult nyáron a kovácscaal huzattam egyet, az fél óráig kintzött, de meg is izzadt belé s mégis csak tíz krajczár követelt.

Kapitány: „Hát kend micsoda hitet vall vitéz?”
kérdé a korcsma előtt ácsorgó vén huszártól.

Huszár: „En is azt az igaz hitet vallom, vitéz kapitány ur, a mit a regimentszabó” felelt röviden a huszár.

K. „Hát mit tudom én, mit hisz a regimentszabó.”
H. „Vitéz kapitány ur! a regimentszabó igazat hisz: mert ő nekem ezéltt 3 évvel egy nadrágot reperiált 38 garasért, és ő azt hiszi, hogy már talán meg se fizetek neki; hát én is csak azt hiszem.”

K. „No itt egy forint — jót kacagva — az adóságot fizesse ki kend, többi maradjon kendnek borralvalóra.”

H. „Hej! Vitéz kapitány ur, ebből ugy segéljen nem kap a szabó; mert már azt a kapitány ur sem

kívánhatja, hogy azért a 28 garasért, egyszerre ké ember megtagadja hitét.”

V E G Y E S.

— A sepsi-szentgyörgyi tüztöltő-egylet közvacsorával összekötött táncvigalma, a mint lapunk olvasói előtt tudva van, t. hó 27-én folyt le. Városi helygyeink jósága, áldozatkészsége kimeríthetlen volt. Adakozásokból gyűlt össze az enni és innivalók nagy halmaza, adakozásokból tekintélyes összegű szaporított a bál jóvedelme. Volt jó kedv, derült hangulat, kiváló kivilágos. A táncosnők és táncosok teljes meglepéssel hagyták el a vigadó termet, mely a rendezőség dícséretére igen izléstelenesen volt díszítve. A számos tükrök és képek között csinnal foglaltak helyet a tüztöltő szövelvények: létrák, csákányok, sisakok, szivattyú stb. készülékek. Nincs tehát semmi okunk a panaszkodásra, sőt e helyen a legnagyobb elismeréssel adozunk öblyeinknek, kik teljes odaadással vitték a pincérek teendőit. Bogdán Istvánné urasszony vezetése alatt a csinos kellőnek csoportja festői színben mutatá az étkéktől, válogatott italoktól görnyedő asztalokat. Az aszonyok közül ott láttuk Bogdán Istvánné, a derék háziasszonyt, Bogdán Andrást, Melik Kristófot, Melik Jánosot, Melik Józsefet, Csata Jánosot, Tarcali Andrást, Dáinoky Károlyt, Szász Linát, Botár Ignácot, Bogdán Flórint, Antalfi Lajosot; a kisasszonyok közül ott voltak a szép tüztöltői jelvényekkel díszítve: Gyárfás Etelka, Jancsik Eliz és Nina, Spitzer M., Szabó Nell, Weinberger Julesa, Bogdán Margit, Sándor Berta, mindnyájan csinos, izléstelen öltözetű és vidám, szolgálatra kész, derült hangulattal. A városi közönség áldozatával tehát hozzájárult, de megjelenésével nem mutatott oly tömeges érdeklődést, mint a hogy előre vártuk volna. A tiszta jóvedelem meghaladta az 500 forintot, ami egy nagyobb várostól is igen szép bevétel volna.

— A S. Szentgyörgyön alakult „felolvasó-egylet” által folyó hó 25-én tartott előadás jóvedelme a sepsi-szentgyörgyi tüztöltő-egylet javára lévén száma: a tüztöltő-egylet nevében, mint annak pénztárnoka, van szerencsém nyilvánosság előtt nyugtázni, miszerint a „felolvasó-egylet” közgyűlése által folyó hó 29-én megszavazott 20 forintot a tüztöltő egylet részére átvetttem. Fogadja a tisztelt társulat köszönetünk.

D. Veres Gyula.

— Vasárnap február 4-én a s.-szentgyörgyi felolvasó-egylet a hunyadmegyei magyarság javára estélyt rendez a következő műsorozattal: 1. Nyitány a helybeli zenekar által. 2. Ének, vegyes kar által. 3. Felolvasás a „hunyadmegyei előadódott magyarokról” a „Nemere” szerkesztője által. 4. Szavalt Jancsik Eliz k. a. által. 5. „A miniszterelnök bálja.” 1 felvonásos vigjáték — előadva a helybeli műkedvelő társulat által.

E felolvasási estélyre, miután nem humanitárius, hanem szorosan vett nemzeti ügyről van szó — felhívjuk a közönség figyelmét s kérjük a 15,000 előadódott magyar megmentéséhez hozzájárulni. Ha csak filléreinket is hozzájuk össze a 15,000 magyar megmentése lesz a visszatérő a nemzet és hazának. Reméljük megynék, városunk lakossága hazafiságban most sem marad hátra a haza többi lakosaitól.

— Jó előre tudatni kívánjuk a t. közönséggel, miszerint a febr. 18-án rendezendő felolvasási estély tiszta jóvedelme a sepsi-szentgyörgyi ref. templom építésére fordítatik. — A mint a tárgysorozat mutatja, igen érdekes estélynek nézünk elébe. Mint biztosan értesültünk, az alábbi sorozat állapított meg: 1) Nyitány, a helybeli zenekar által; 2) magán négyesdal; 3) Deák Ferenc emléke, szavalja Müller Emilia k. a. 4) Felolvasás Melik József által. 5) Hegedű-solo zongorakísérettel 6) Kettős aria a „Kunok”-ból zenekísérett mellett Jancsik Eliz k. a. és Melik József által. 7) Szavalt Fülöp Géza által. 8) Kárdal, a vegyeskar által. 9) Rákócy induló, a zenekar által.

— A sepsi-szentgyörgyi műkedvelő társulat alapja javára február 10-én táncestélyt rendez.

— Nyilatkozat.*) A „Nemere” egyik legközelebb számában Bartha Benjámin volt egyleti jegyző urnak az Eötvös egyület illető helyreigazítása az egylet tudtán kívül történt. A lehető félreértés kikerülése végett jónak láttam ezt megjegyezni, mivel a jegyzőkönyvben illyenszerű megbízatásnak semmi nyoma nincs.

Müller Emilia, egyli jegyző.

— Deák Ferenc nagy hazánkba halála napján január 28-án Budapesten a m. tudományos akadémia Deák-ünnepélyt tartott. Emlékbeszédet tartott Csengeri Antal. Szász Károly „Deák Ferenc emlékeztető” című ódát olvasott fel.

— A ceglédi feloldótságt. Január 24 én Kossuth-hoz megérkezett; Kossuth lakása ajtajában, szabad égt alatt fogadta őket. Üdvözlő beszédében kijelenté, hogy a jelen körülmények között nem jöhet haza; de ha elérkezik az idő, midőn az ország megromlott viszonyainak rendezésére tényleg befolyhat, akkor hazatér, lezessi a hódolati esküt a királynak. Mig azonban államellenes érdekek állanak fenn, melyeket a hatalom teremtett, nem jöhet haza. Ha önállását előbb elhagyá, minden magyar megvetésének tenné ki magát.

— A Bostonban lakó magyarokról. Balta András Amerikában lakó honfiktársunk egy leveléből közli a „Hon,” hogy az ott lakó magyarok közül egy, Sár-

*) Mult számnakból tér szűke miatt maradt ki. Szerk.

közi zenész, a többiek, névszerint Kakas Ede, Valkó Márton, Kapussy Ferenc, Bartha János, és Arstein találmányi szűcs. Ez iparág legjobban jövedelmez Bonyháiban, úgy, hogy Kakas Ede, üzletét százszáz dollárba becsülik.

— A világ levélforgalma. A föld kerekén hetenként 5,310,000, óránként 360,000 levél expedálódik. Ezen órási mennyiségű levél évenként 23 millió kilogramm papírost emészt fel, ha minden levélnek csak minimális súlyát vesszük is. Ha valameny a múlt évben szétküldött levél egymással a földre rakaték, az egész Szajnikerület be lenne borítva, melynek talaja pedig 47,000 hektárt tesz ki.

— Erny gyilkosából Rydel husz, Korsinszky tizenöt évre ítéltettek.

— Fel Virginilába! Virginia városról (Nevada állam, Amerika) csuda dolgokat írnak az amerikai lapok. Ezek szerint e város egy oly aranyban gazdag vidéken fekszik, hogy még utcai sara is aranyport tartalmaz. Ha az ember nedves időben végig kocsiz a város nedves utcáin, annyi sár ragad a szekere kerekére, hogy arany tartalma egész kis szerzemény. Egy tonna (tíz mázsa) ily sárból 7 — 8 dollár áru aranyport lehet kimosni. — Ha ugyan nem az ottani vendéglősök reklámja az egész.

A „Magyarország és a Nagyvilág” jan. 28-iki száma következő tartalommal jelent meg:

Szöveg: Damjanics özevegye. — Az éji őr. Költ. (Malomhegyi István). — Eltérített utak. Regény. (Vértési Arnold.) (III. folyt.). — Észak hónapból. — A budapesti népszínház tagjai. (b. a.) — Karcolatok Nils-son Kristina hazájából. — Damjanics és Láhner honvédtábornokok sirja. — Keleti képek. — A török rendőrség. — Fővárosi tárczalevél: A salon. (Porzó). — Színházak (a-e). — Ruthén dana. Költ. (Greguss Agost.). — Egy boldogtalan története. (Jaók.) Regény. (Daudet Alfonz.) (III. folyt.). — Különfélék. — Sakkfeladvány. — Képrejtvény. — Szerkesztői üzenetek. — Rajzok: Damjanics özevegye. — Észak hónapból: Izland ezer éves ünnepének emlékeirajza. Farbe szigeti halász. — A budapesti népszínház tagjai. — Keleti képek: Montenegróiak által megsejtsített török harcosok. Török újonczok bevonulása Konstantinápolyba.

A „Vasárnapi Ujság” 1877. évi 4-ik száma következő tartalommal jelent meg:

Damjanich öv. (arczkép). Dömötör János hátrahagyott költeményeiből. — Hatem br par pája (folyt.). — A fonoka Békés-Csabán (képpel). — Anglia egyik legnagyobb gyártelepe. — Adriai képek (képpel). — Servadac Hector (képpel). — Egyveleg. — Melléklet: — A magyar hírlapirodalom 1877. — A bétől. — A czeleldt küldetés Kossuthnál. — Irobalom és művészet. — Közintézetek, egyletek. — Mi újság? — Halálozások. — Szerk. mondanivaló. — Heti naptár.

Az „Erdélyi Gazda” 4-ik száma a következő érdekes és változatos tartalommal jelent meg:

Gazdasági állapotaiknak eredete. — A Mezőség befűtése és az erdő-törvényjavaslatban tervezett erdő-felügyelők. — A kompozit trágya. — Mit csinál a phylloxera? — Beszélgetés a tyukok tojási képességéről. — Sója-bab mint új gazdasági növény. — Lenter-melűsünk érdekében. — Egyetemeszalmak: Vél. ülés 1877. január 20-án. — Felhívás és kérelem hazai szőlőszőlők és borászataink érdekében. — Piaci árak. — Hirdetések.

54-ik közlemény a háromszéki Erzsébet leányárvaház járára történt szives adakozásokról.

Karácsonra adakoztak: Cserei Jánosné 2 frt 50 kr. Csizsár Pálné 2 drb szörkeskenő. Csizsár Imréné 2 köténynek való. Kovács Károlyné (kereskedő) 2 font édesség. Szabó Mózesné 6 drb tányér. Nagy Lajosné (gyáros) 2 keskenő. Nagy Ferencné 4 pogácsa. Ifj. Tóth Istvánné 2 keskenő. Id. Tóth István né 48 drb. cserép edény. Mágori Sámuelné 20 pogácsa. Ifj. Kupán Józsefné 1 pakét édesség. Kovács Aronné 2 kupa dió. Török Bálintné 1 font édesség. Nagy Ferencné szappanyos 2 drb. szörkeskenő. Csizsár Mihályné 2 kötény, 6 zsebkendő, 1/2 font édesség (körtve alma). Szabó Elekné 2 drb. keskenő. Fejér Lukácsné 2 drb. zsebkendő. Szűcs József 1 pakét szentjános kenyér, 1 pakét édesség. Bánya Gerőné 24 drb zsebkendő, 3 drb mandula szappan. Novák Sándor 2 drb. zsebkendő. Kondrai többféle kötőtű, egy névtelen 2 gomolya gypot, Pap Andrásné 1 horgoló tű, 1 láb gypot. Szűcs Józsefné 2 láb gypot, 1 pakét kötőtű, 1 pakét varrótű, 6 drb. gyűszű, 1 pakét édesség. Nagy Gábor 1/2 véka dió. Novák Sándorné 1 kosár alma és dió. Hankó Irma 50 drb. gyertya (karácsonfára.) 1 kosár aranyozott alma. Báró Szentkereszt Stephánia 12 drd. munkatartó, 12 drb. elméleti játék.

Alapítványaitk kifizették: Bartos Lászlóné 50 frt. id. Dávid Istvánné 50 frt. Székely Istvánné 25 frt. Szűcs Mózesné 25 frt.

Bárá Szentkereszt Iréne egy árvának ruha fehérnemű és ágyneművel való ellátására 35 frt. Hankó Lászlóné 50 drb. káposzta, 24 drb. pogácsa, 4 koszu hagyma. Nagy Antalné 2 drb. vető 1 drb. levéltekerő, 1 vásonfeszítő. Cserei Jánosné 1 osztótábla, 2 drb. hasló, 2 drb. karfa, 1 drb. bordalé, 2 drb. nyüstkarika, 1 drb. lábitő fej, 1 drb. kecske, 2 pár tekerő levél, 2 koszu hagyma. Kocsis Anna 1 kis zsák. Fogadják a jöltető adakozók az árva névben kifejezett hálás köszönetünket

Zágon 1877. január 9-én.

B. Szentkereszt Stephánia, Nagy Gábor, elnök. titkár.

N-y i l t t e r .*)

Erőd, 1877. január 16i.

A múlt nappal, erőd, ifj. tiszteletes Pálffy János urat, valaki névtelen aláírással püspökénél feladta, hogy a templomban hívveinek egy prédikát, mintha a felkúpas ügy tele pálinkával a kezében volna, hogy feleségével együtt minden nap föld részeg, s a miatyánkát urvacsora kiosztása alkalmával háromszor ismétléssel, s a tudta elmondani. Azon feladásal egy kezem közt lévő levelemben Pálffy ur engem vádol, hogy ötöt a püspöknek névtelenül én adtam fel, többek közt hoztam küldött levelemben azt írja, hogy a z a t t a r a a m m i a l é n v o l t a m a névtelen feladó.

Ezen igazságtalanságot ruházott hamis vádot azon hozzáadással utasítom vissza, hogy mindaddig míg t. Pálffy ur irám nem bizonyítja azt, hogy névtelenül cinkos társaimmal ötöt én adtam fel, addig az ő szavai szerint ő az a jellemtelen és szeuysen rágalmozó, s a szentírás szavai szerint nem méltó arra, hogy bemocsokolt saruival átélje a szentelt ház küszöbét. —

Bardoc András.

*) E rovat alatt megjelentekért felelősséget nem vállal a szerk.

PIACZI ÁRAK.

		S.-Sz. György jan. 29.		Brassó jan. 24.	
		frt	kr.	frt	kr.
Buza (tisza)	legszebb	8	80	9	10
	közepes	8	60	8	50
Buza (vegyes)	legszebb	8	20	8	10
	gyöngyösb.	6	80	6	95
Rozs	legszebb	5	10	5	30
	közepes	4	40	5	20
Árpa	legszebb	4	—	3	70
	közepes	3	80	3	50
Z a b	legszebb	2	20	2	40
	közepes	2	10	2	30
Törökbuza	legszebb	4	20	4	10
	közepes	7	30	4	70
Borsó	legszebb	5	—	4	50
	közepes	8	—	6	—
Lencse	legszebb	4	20	5	—
	közepes	—	—	12	—
Fuszulyka	legszebb	1	80	2	60
	közepes	—	—	—	—
Lemmag	legszebb	—	—	—	—
	közepes	—	—	—	—
Burgonya	legszebb	—	—	—	—
	közepes	—	—	—	—
Marhalus	legszebb	—	—	—	—
	közepes	—	—	—	—
Disznóhús	legszebb	—	—	—	—
	közepes	—	—	—	—
Juhhús	legszebb	—	—	—	—
	közepes	—	—	—	—
Fagyú. friss	legszebb	—	—	—	—
	közepes	—	—	—	—

Bécsi tőzsde és pénzek jan. 29.

5% Metalliques . . . 61.90	M. földt. kötv. . . 73.30
5% nem. köles. . . 67.70	Tem. földt. kötv. 71.50
1860. államköles. 113.25	Erd. földt. kötv. 71.30
Bankrézvények . 827. —	Ezstst 115.50
Hitelrézvények . 146.25	Cs. kir. arany . . 5.80
London 122.80	Napoleon d'or . . 9.80 1/2

Felelős szerkesztő: Vécsey Róbert.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Ház eladás.

A k.-vásárhelyi piacoron jelenleg Fejér Lukács által használt bolt-raktár-helyiséggel, alól három, állulhat, szobájú szolid épült lakrészekkel, ugyan azomban udvaron lévő öt szobájú épületes laktelek gazdasági épületeivel előnyös feltételek mellett szabad kézből eladandók. Értekezhetni öv. Bertalan Józsefivel Kézdí-Vásárhelyt.

1-3

Eladó telek.

Szemerja és S.-Szentgyörgy között ujonnan felépített házak és minden szükséges épülettel ellátott Izák Rozália-féle telek eladó.

Értekezhetni

Schwarze & Bartha

2-3

szabó-üzletében, Brassóban.

Eredeti amerikai

VARRÓGÉPEK

havi 5 frt részletörlesztéssel,

ÖT ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT

kaphatók

SCHOTT TESTVÉREKNÉL,

Budapest, Bécsi-utca, Erzsébet tér szegletén.

Ugyanezég becsérél régi elhasznált varrógépeket ujjakkal.

A varrógép jóságáról meggyőződhetni POLLÁK MÓR könyvnyomdásznál Sepsi-Szentgyörgyön, ki árjegyzékkel is szolgálhat a megvétel eszközül.

Dr. HANDLER MÓR

orvos-, sebésztudor, szülész és szemész
gyógyit gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű titkos betegségeket;

1) az önfertőzésnek minden következményeit, ugymint magömléseket

az ingerlőkeny gyongosógot, az ondőfolyást, különösen a

tehetetlenséget
(elgyengült férfierőt;)

2) huygesőfolyásokat (még oly idültet is), nemzörészek bujakóros fekélyeit és másodrendű bujakórt minden alakjaiban és elecutásaiban;
3) huygesőszűküléseket;
4) friss és idült nyákfolyásokat nőknél, az ugynevezett fehérőfolyást, és az onnan eredő

MAGTALANSÁGOT;

5) bürkiütéseket;

6) A huyghólyag betegségeit és mindennemű vizelési nehézségeket.

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és este 7 óráól 8-ig Lakik: Posten, belváros, kigyóutca 2-ik szám alatt kigyó- és városházutca. sarkán. (Rottenbiller-féle házban) 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

45-100